

Hebreeën 12

I Welnu dan, laten ook wij, nu wij door zo'n menigte van getuigen omringd worden, afleggen alle last en de zonde, die ons zo gemakkelijk verstrikt. En laten wij met volharding de wedloop lopen die voor ons ligt,

Na de opsomming van de geloofsdaden van toegewijde mannen Gods, die evenals Elia, slechts mensen waren zoals wij, begint Hebr. 12 met een krachtig: *Welnu dan ...laten ook wij ..*

Wij bevinden ons in de arena en deze geloofshelden bevinden zich in de hemelse gewesten ver weg van ons.

Zij vuren ons als het ware aan op de tribunes rondom deze arena – door hetgeen wij van hen kunnen lezen in het vorige hoofdstuk - om met volharding de wedloop te lopen.

En bij zo'n wedloop dienen we af te leggen alle last (die immers niet past bij het lopen van een

wedloop), én de zonde, die ons zo gemakkelijk verstrikt. Of, zoals de NBG vertaling noemt: Die ons zo licht in de weg staat.

Er kunnen zaken of dingen zijn, die men geen zonde kan noemen maar wel een last kunnen zijn, doordat zij bijvoorbeeld onnodig veel tijd roven, die wij anders nuttiger zouden kunnen besteden.

Niet alleen alle last zullen wij afleggen om soepel, behendig en vrij de wedloop te kunnen lopen, maar ook alles, waarvan wij weten dat het zonde is.

We zullen al deze ballast, afleggen.

De zonde is als een kledingstuk dat de lopers hindert en dus dient te worden afgelegd.

Het gaat erom niet achterom te kijken maar met volharding de wedloop te lopen die voor ons ligt.

2 Terwijl wij het oog gericht houden op Jezus, de Leidsman en Voleinder van het geloof.

Nadat de lopers eerst gehoord hebben in hoofdstuk 11 over de geloofsgetuigen, richten zij zich nu geheel op het grote Voorbeeld: Jezus.

Van begin tot eind wil Hij onze Leidsman zijn in het geloof.

Hij heeft om de vreugde die Hem in het vooruitzicht was gesteld, het kruis verdragen en de schande veracht en zit nu aan de rechterhand van de troon van God.

Hij heeft het kruis verdragen ... niet alleen toen Hij de weg naar Golgotha ging maar Hij droeg het kruis al elke dag daarvoor want Hij zegt immers in Luc. 9:23

Als iemand achter Mij wil komen, moet hij zichzelf verloochenen, zijn kruis dagelijks opnemen en Mij volgen.

Hij heeft, om de vreugde die voor Hem in het vooruitzicht was gesteld, het kruis verdragen.

En die vreugde was *niet alleen* dat Hij op de troon bij de Vader zou zitten maar die vreugde was ook dat Hij, zoals in Hebr. 2:10 staat, veel kinderen tot heerlijkheid wil brengen.

Tot heerlijkheid brengen, zodat zij vol worden van de vrucht van de Geest en zó op Hem lijken.

Hij zag Zijn bruid, die deel krijgt aan Zijn natuur, al in alle eeuwigheden bij Zich.

Zoals een jongeman zich verblijdt over zijn verloofde, die hij straks zal gaan huwen, zo zag ook Jezus al zijn stralende bruid en Hij nam – om de vreugde die Hem in het vooruitzicht was gesteld – het kruis op zich.

Hij heeft de schande veracht ... nee, die woog niet op tegen de heerlijkheid die kwam ... en Hij zit nu aan de rechterhand van de troon van God.

En dat is de ereplaats bij de Vader. Daar zit onze Heere Jezus Christus!

3 Want let toch scherp op Hem Die zo'n tegenspraak van de zondaars tegen Zich heeft verdragen, opdat u niet verzwakt en bezwijkt in uw zielen.

Jezus heeft veel tegenspraak ondervonden van zondaren, vooral van godsdienstige zondaren zoals de Farizeeërs maar Hij heeft die tegenspraak – zo'n tegenspraak – tegen Zich verdragen.

Wij worden opgeroepen om dan scherp te letten op Hem, ook als wij tegenspraak ondervinden. Juist door onze aandacht op Hem te vestigen, verslappen wij niet.

4 U hebt nog niet tot bloedens toe weerstand geboden in uw strijd tegen de zonde.

In Gethsemané verscheen bij Jezus een engel uit de hemel om Hem kracht te geven, juist toen het bij Hem ten bloede toe ging in zijn strijd; zo zullen ook wij

kracht uit de hoge krijgen in onze strijd.

Weerstand bieden: en dat kan met het schild van het geloof, waarmee wij alle vurige pijlen van de boze zullen kunnen uitblussen.

5 En u bent de vermaning vergeten waarmee u als kinderen wordt aangesproken: Mijn zoon, acht de bestraffing van de Heere niet gering en bezwijk niet, als u door Hem terechtgewezen wordt.

6 Want de Heere bestraft wie Hij liefheeft, en Hij geselt iedere zoon die Hij aanneemt.

We zullen de vermaning niet vergeten, dat de Heere ons liefheeft, als Hij ons terechtwijst.

Hij bestraft ons, als wij iets verkeerdts zeggen of doen, maar dat doet Hij om ons weer op de rechte weg te helpen.

7 Als u bestraffing verdraagt, behandelt God u als kinderen.

Want welk kind is er dat niet door zijn vader bestraft wordt?

Jezus is de Zoon van God en wij zijn door genade geadopteerde zonen van God. En een echte vader voedt zijn zonen niet slap maar met de nodige discipline op.

8 Maar als u zonder bestraffing bent, waar allen deel aan hebben gekregen, bent u bastaarden en geen kinderen.

Een bastaard is een buiten echtelijk kind. En hoewel van dezelfde vader werden deze bastaards vroeger gescheiden gehouden van de echte zonen. De echte kinderen kregen een disciplinaire opvoeding.

9 En verder hadden wij onze aardse vaders als opvoeders, en wij hadden ontzag voor hen. Zullen wij ons dan niet veel meer onderwerpen aan de Vader van de geesten, en leven?

Laten we ons dus onderwerpen aan de liefdevolle opvoeding van onze hemelse Vader, en niet

verslappen, als wij bestraft worden maar als een stuiterbal weer omhoog sprngen, de bestraffing aannemen en verder gaan.

10 Want zij hebben ons wel voor een korte tijd naar het hun goed dacht bestraft, maar Hij doet dat tot ons nut, opdat wij deel krijgen aan Zijn heiligheid.

Gods opvoeding is tot ons nut, met als doel, dat wij deel krijgen aan Zijn heiligheid. God wil ons zo graag deelgenoot maken van alle heerlijkheid die in Hem Zelf is, van Zijn deugden, van Zijn natuur.

Hij voedt ons op met discipline opdat wij deel zullen krijgen aan Zijn heiligheid en niet minder.

11 En elke bestraffing schijnt op het moment zelf wel geen reden tot blijdschap te zijn, maar tot droefheid.

Maar later geeft zij hun die erdoor geoefend zijn een vreedzame vrucht van gerechtigheid.

Deze opvoeding komt soms bij ons pijnlijk over maar brengt later vruchten voort. Er staat hier: " ... doch later brengt zij hun, die erdoor geoefend zijn, een vreedzame vrucht van gerechtigheid."

Dus eerst oefening, en dan resultaat. Wat brengt het ons? Een vreedzame vrucht: Gods vrede en rust onder alle wisselende omstandigheden van het leven.

De Willibrord vertaling geeft dit vers als volgt weer:

Tucht is nooit prettig; op het moment zelf is er meer verdriet dan blijdschap, maar op de lange termijn levert ze voor degenen die zich door haar lieten vormen, de heilzame vrucht op van een heilig leven.

En nu haalt de schrijver van de Hebreeën brief een tekst aan uit Jesaja 35:3 waar staat: Sterkt de slappe handen en verstevigt de knikkende knieën.

12 Heft dan de slappe handen op en strekt de knikkende knieën.

Weg met de slaphed en strek de knieën tot een vaste gang.

*13 En maak rechte sporen voor uw voeten, opdat wat kreupel is, niet wordt ontwricht, maar veel-
eer genezen wordt.*

Hier de aansporing om een rechte sporen te maken met onze voeten; dat brengt innerlijke genezing en voorkomt erger.

14 Jaag de vrede na met allen, en de heiliging, zonder welke niemand de Heere zal zien.

We worden hier aangespoord om twee belangrijke zaken na te jagen:

(1) vrede met allen. Een ander Schriftwoord zegt: houdt zo mogelijk, voor zover het van u afhangt, vrede met alle mensen.

(2) We zullen ook jagen naar de heiliging, zonder welke niemand de Heere zal zien. We laten de

Schrift spreken en staan voor wat zij zegt: zonder heiliging zal niemand van ons de Heere zien.

En niemand is niemand. Hier zien we hoe belangrijk het is om te jagen naar de heiliging.

De Willibrord vertaling zegt het ook duidelijk, namelijk zo:

Streeft naar vrede met alle mensen, en naar een heilig leven, want zonder dat zal niemand de Heer zien.

15 Zie erop toe dat niemand achteropraakt in de genade van God, en dat er geen enkele wortel van bitterheid opschiet en onrust veroorzaakt zodat daardoor velen bezoedeld worden.

Door iets tegen een ander te krijgen, b.v. doordat een broeder of zuster iets krenkend tegen ons gezegd heeft, kan bitterheid ontstaan.

Dan gaat men er over praten wat die of die gezegd of gedaan heeft en worden ook anderen be-

smet door die bitterheid. Er staat zelfs: Zodat daardoor velen bezoedeld worden.

Die bitterheid heeft dan wortel geschoten in het hart en moet met wortel en al er uitgetrokken worden.

Dat kan, als we er aan denken, wat God ons allemaal vergeven heeft in ons leven en dan rekenen wij de ander het kwade niet toe maar wij gaan hem of haar in ons hart zegenen.

De Willibrord vertaling zegt het weer duidelijk namelijk:

Laat geen bitter, schadelijk onkruid opkomen dat uw hele gemeente vergiftigt.

16 Laat niemand een ontuchtpleger zijn of een onheilige, zoals Ezau, die voor één enkele maaltijd zijn eerstgeboorterecht verkocht.

Ons eerstgeboorterecht is, dat wij als zonen van Hem geadopteerd zijn, maar we kunnen dit eerstgeboorterecht door onver-

schilligheid verkopen. Voor slechts één enkele maaltijd verkocht Ezau zijn eerstgeboorterecht.

Eens kwam Ezau vermoeid van het jagen terug in de tenten van zijn familie en hij zag, dat Jakob een smakelijk gerecht had gekookt.

Dat staat in Gen. 25:30 en verder. Hij verkocht zijn eerstgeboorterecht aan Jakob en van die onverschilligheid kreeg hij later berouw.

17 Want gij weet, dat hij later, toen hij toch de zegen wilde erven, afgewezen werd, want toen vond hij geen plaats voor berouw, hoewel hij het onder tranen zocht.

Onze kernteksten uit deze bijbelstudie staat in Hebr. 12:1 en 2a.. We laten die woorden nogmaals op ons inwerken:

1 Welnu dan, laten ook wij, nu wij door zo'n menigte van getuigen omringd worden, afleggen alle last en de zonde, die

ons zo gemakkelijk verstrikt. En laten wij met volharding de wedloop lopen die voor ons ligt,

2 Terwijl wij het oog gericht houden op Jezus, de Leidsman en Voleinder van het geloof.